

Wolterstorff laat de universiteit zien dat de schroom voor de gereformeerde traditie, die in de jaren zestig en zeventig heerste, overwonnen lijkt. Wolterstorff geeft in zijn wijsgerig werk welbewust intellectuele invulling aan de traditie waaruit de Vrije Universiteit is voortgekomen. Zo heeft de Vrije Universiteit, met voorop het College van Decanen, de cirkel rondgemaakt. De eerste keer dat er aan de vU eredoctoraten werden toegekend, op de 50ste stichtingsdag in 1930, wisten de vier eredoctores zich, hoe onderling verschillend ook, verbonden met de gereformeerde traditie. Hoeveel er in zevenenzeventig jaar ook is veranderd aan de Vrije Universiteit, het eredoctoraat voor Wolterstorff bewijst dat de gereformeerde inspiratie nooit (helemaal) is verdwenen en zelfs lijkt teruggekeerd aan de De Boelelaan. 25

Bij dit alles moet bedacht worden dat er aan de Vrije Universiteit in de loop der jaren meer dan 61 kandidaten de revue gepasseerd zijn. Veel van die kandidaat-promovendi zijn, bij alle waardering voor hun kwaliteiten en verdiensten, het vermelden niet waard. Enkelen vallen evenwel op. In september 1979 werd door de 'studentenfractie' van de subfaculteit sociaal-culturele wetenschappen de Indonesische schrijver Pramudya Ananta Toer voorgedragen als kandidaat eredoctor. Probleem bij de voordracht was echter dat een erepromotor ontbrak. Die kon ook in het vervolg niet gevonden worden. Ook een commissie die de opdracht had een erepromotor te vinden, slaagde daar niet in. Dit tot grote ergernis van de studentenfractie, die de staf van onwil beschuldigde de dissidente schrijver te willen bekronen. Het bestuur van de subfaculteit trachtte de heetgebakerde studenten te pacificeren. Het wenst, heet het in de notulen, 'te benadrukken dat het waardering heeft voor de motieven waaruit en de inzet waarmee de studenten hun voorstel in de raad hebben bepleit'. Een eredoctor afgewezen omdat geen promotor kon worden gevonden: dat was een zeldzaamheid. Vaker moest een voorgedragen kandidaat het afleggen tegen 'concurrenten' of werd zijn staat van dienst niet voldoende (wetenschappelijk) geacht voor een eredoctoraat. Zo droeg de Faculteit der Letteren in 1994 de literair criticus Kees Fens voor. Hoogleraar Nieuwe Nederlandse Letterkunde J. D. F. van Halsema was ervan overtuigd 'geen omstandige argumentatie' te hoeven geven om het College van Decanen te overtuigen. Zijn desondanks uitgebreide pleidooi voor de letterkundige wierp echter geen vrucht af. 'Algemene beeld is niet overtuigend; voorstel niet overnemen', staat beknopt in het verslag te lezen van de